

Og dertil kommer en række statslige initiativer i form af værksteder for kunst og håndværk. Og kunstformidlingen, ja, den støttes jo via kunstmuseer og udstillingsbygninger. Og den internationale billedformidling varetages af Center for Dansk Billedkunst.

Rådgivningsopgaven er der også taget hånd om. Den varetages allerede i dag af flere instanser, bl.a. Akademiraadet, så det er på ingen måde jomfruelig jord, der betrædes med denne nye billedkunstlov. Problemet bliver nok snarere at foretage grænsedragninger mellem de mange aktører. Den problematik belyses da også ganske klart gennem høringssvarene.

Det nye Billedkunstråd skal dele penge ud, og derfor skal andre afgive midler. Kunstfonden skal aflevere udsmykningsopgaven. Det synes man ikke om i Kunstfonden, og de har støtte fra den kulturelle verden, f.eks. fra Akademiraadet. Og Akademiraadet, ja, de ville da i øvrigt også foretrække, at det var dem og ikke Billedkunstrådet, der i fremtiden skal rådgive kulturministeren.

Gode råd er dyre, og der er trængsel om at få lov at aflevere dem. Så nemt bliver det ikke. Det fremgår derfor af bemærkningerne, at ministeren forventer, at Billedkunstrådet, Akademiraadet og Statens Kunstfond selv finder ud af at rede trådene ud.

Men problemerne er ikke slut dermed. Der er også trængsel og grænsedragningsproblemer i forbindelse med ressourcer til de internationale opgaver. Det er sandelig svært i en globaliseret verden at lave minutiøse opdelinger mellem kunst til indland og kunst til udland. Det virker ret anstrengt at have et center, Center for Dansk Billedkunst, til det udadvendte og Billedkunstrådet til det hjemlige. Det er næsten for meget i et lilleputland.

Men også her trøster ministeren sig med fromme ønsker om, at tingene nok falder på plads. Ministeren forventer, at der mellem Center for Dansk Billedkunst og Billedkunstrådet indgås en aftale om samarbejde og arbejdsdeling, således at overlapninger undgås.

Ja, men hvad hviler ministerens forhåbninger mon på? Det kan da næppe være gode erfaringer fra Litteraturrådet og det tilsvarende center. Her endte man efter megen krig med en noget nær molboagtig konstruktion med to organer og én bestyrelse for at forlige de voldsomt konkurrerende parter. Striden bestod ganske enkelt i, hvem der skulle have lov til at sprede de milde gaver ud.

Men min væsentligste anke mod forslaget er dog den usympatiske finansiering, der består i tyveri fra de unge kunstnere. Man inddrager væsentlige dele af igangsætningsstipendiater. Og det er tankevækkende, at den nuværende radikale minister har så travlt med sit eget initiativ, at der ikke bliver opbakning til forgængerens velmente kulturpolitik, som skydes ned, inden der har fundet en evaluering sted.

Det er en helt forbløffende fremgangsmåde, ministeren har valgt, nemlig at handle, altså at fjerne dele af budgettet og beskære det til de unge, inden den planlagte evaluering har fundet sted.

Venstre er betænkelige ved forslaget, især på denne baggrund.

Brian Mikkelsen (KF):

Debatten om billedkunstens vilkår har over de sidste par år været ret intensiv, godt foranlediget også af Orth-udvalgets betænkning, som har skabt en god debat.

Lovforslagets intention om at fremme billedkunsten i Danmark er også ønskværdig og signalerer, at den danske billedkunst nu skal prioriteres på samme niveau som kunstarterne teater og musik.

Det signal hilser vi fra konservativ side velkommen og kan varmt støtte et sådant tiltag. Etablering af Billedkunstrådet er første skridt på vejen, og vi bifalder etablering af et sådant råd, men vi har altså afgjort vores forbehold. Først og fremmest skal man jo passe på generelt med i kulturens verden at etablere alt for mange råd, råd, der tager fokus væk fra det væsentlige, nemlig kunsten og kulturen.

Vi mener ligeledes, når vi kigger på forslaget, at der mangler betingelser for fordeling af midlerne, som vi eksempelvis finder det i teaterloven, således at mangfoldigheden i de kunstneriske udtryksformer og den geografiske spredning tilgodeses. Som lovforslaget er fremsat, så bestemmer alene Billedkunstrådet, hvilke forudsætninger der skal ligge til grund for støtte.

Et andet problem, som vi ser, er valget af medlemmer. Hvis man ser på høringssvaret fra Danske Billedkunstneres Fagforening, og taler man med kunstnere rundt omkring, så kan man frygte en høj grad af sammenspished og en vis grad af kammerateri. Det vil jo kun være med til at cementere den påstand, at dansk billedkunst, som nogle mener, styres af en tæt klike, der hovedsagelig varetager egne interesser. Vi vil godt sikre os, at lovforslaget repræsenterer reel forny-